

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta, ve věci žalobce: **Ing. P. M.**, zast. Mgr. Jaroslavem Červenkou, advokátem se sídlem AK Chmelova 357/II, 500 03 Hradec Králové, proti žalovanému: **Magistrát města Hradec Králové**, Československé armády 408, 502 00 Hradec Králové, za účasti: **1. Statutární město Hradec Králové**, Československé armády 408, 502 00 Hradec Králové a **2. Dům dětí a mládeže Nová generace**, Na Kotli 1201, 500 09 Hradec Králové, v řízení o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, **t a k t o :**

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Předmětem sporu je posouzení zákonnosti územního souhlasu ke změně využití území za účelem zřízení volejbalového hřiště, o který požádal dne 22. 7. 2015 Dům dětí a mládeže Nová generace, Hradec Králové, na pozemku parc. č. 563/2 (druh pozemku ostatní plocha, způsob jeho využití sportoviště a rekreační plocha) v katastrálním území Třebeš. Uvedený územní souhlas vydal žalovaný dne 7. 8. 2015 pod zn. 130988/2015/HA/Ma US 2722, č. j. MMHK/135834/2015. Podle něho je volejbalové hřiště umístěno v západní části uvedeného pozemku a má půdorysné rozměry 13,178 m x 21,507 m (celkem 283,70 m²). Hřiště mělo mít plastový povrch

NISAPLAST, uložený na mechanicky zpevněném kamenivu o celkové tloušťce 300 mm, s podložím drenážovaným perforovanou hadicí 100 mm.

Z obsahu odůvodnění uvedeného územního souhlasu je zřejmé, že se v něm správní orgán zabýval souladem záměru s územně plánovací dokumentací se závěrem, že není v rozporu s územním plánem města Hradec Králové, upozornil v něm na nutnost dodržení konkrétních právních předpisů souvisejících s faktickým zřízením volejbalového hřiště a konstatoval, že nevyžaduje další povolení stavebního úřadu. Žalobce napadl územní souhlas včas podanou žalobou, kterou odůvodnil následujícím způsobem.

I. Obsah žaloby

Žalobce předně uvedl, že se dne 15. 3. 2016 při nahlížení do spisu Magistrátu města Hradec Králové, odboru hlavního architekta (dále také jen „OHA“), tedy žalovaného, seznámil s územním souhlasem na změnu využití území pro účel zřízení volejbalového hřiště na pozemku parc. č. 563/2 v kat. území Třebeš. Konstatoval, že ačkoliv se tento záměr přímo dotýká jeho vlastnických práv, které má k sousedním nemovitostem (konkrétně ke stavební parc. č. 807 a rodinnému domu č. p. 501 na ní, jehož okna se nacházejí pouhých 10 – 15 m od pozemku, na němž bylo volejbalové hřiště zřízeno, a k pozemku parc. č. 563/25 - trvalý travní porost), nebyl s územním souhlasem seznámen a dozvěděl se o něm až poté, co byla změna na pozemku parc. č. 563/2 v kat. území Třebeš realizována.

Žalobce má za to, že územním souhlasem byl přímo zkrácen na svých právech. Jeho podnětům k provedení přezkumných řízení dle ust. § 96 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění (dále jen „SZ“), a dle ust. § 94 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „SŘ“), nebylo vyhověno. Stejně jako jeho odvolání proti územnímu souhlasu podanému z opatrnosti.

Zkrácení na právech zmíněným územním souhlasem žalobce odůvodnil ve třech žalobních bodech. Předně namítal nesplnění podmínek pro postup dle § 96 SZ, tedy pro vydání územního souhlasu. Podle uvedeného ustanovení lze totiž vydat územní souhlas mimo jiné pouze v případě, že „poměry v území se podstatně nemění.“ Předmětný záměr ale znamená podle žalobce podstatnou změnu poměrů v území, a to zejména v důsledku výrazného nárůstu hluku. Hřiště se zpevněným povrchem bylo vybudováno na místě dosud využívaném jako zahrada (tj. namísto travnatého povrchu, částečně též pískoviště pro předškolní děti), přičemž jako účel stavby je v souhrnné technické zprávě uvedeno „volejbalové hřiště pro žáky školy a pro odpolední aktivity DDM NG“. Je tedy zcela zjevné, že oproti dosavadnímu využití plochy (nezpevněná travnatá plocha, částečně též pískoviště pro předškolní děti) dojde k podstatné změně spočívající v tom, že zde bude (již byla) vybudována zpevněná plocha hřiště s prakticky celodenním provozem, tj. ráno a dopoledne pro žáky školy (ať už provozované vlastníkem pozemku, Sborem Jednoty bratrské v Hradci Králové – Sion, či žadatelem), v odpoledních resp. podvečerních hodinách též pro aktivity Domu dětí a mládeže Nová generace. Provoz hřiště se zpevněným povrchem sebou nutně logicky nese (oproti předešlé travnaté ploše, popř. pískovišti

pro předškolní děti, užívaných jen v dopoledních či brzkých odpoledních hodinách) podstatný nárůst hlučnosti, a to ať už se jedná o celodenní hluk spojený přímo s hrou volejbalu jako takovou (odpaly míče, odrazy a dopady hráčů) či související vlivy (povzbuzování ze strany dalších osob apod.). Plocha zamýšleného hřiště je přitom vzdálena pouhých 10 – 15 metrů od oken žalobcova rodinného domu č. p. 501 v ul. Kyjovská, situovaného v zóně klidného rodinného bydlení. Již toto znamená podstatnou změnu poměrů v území. V této souvislosti žalobce odkazoval na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně jeho rozsudek ze dne 14. 1. 2015, č. j. 6 As 189/2014 – 38, podle něhož „jakýkoliv výraznější nárůst hluku způsobený záměrem, který může zatěžovat a obtěžovat okolí, představuje podstatnou změnu poměrů v území (§ 96 odst. 1 stavebního zákona z roku 2006), a to i kdyby výsledný hluk neměl dosáhnout takové intenzity, že by hrozilo překročení veřejnoprávních hygienických limitů (§ 30 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví)...“

Ve skutečnosti jsou však důsledky realizace záměru ještě výraznější, než by činil podstatný nárůst hlučnosti při jeho provedení v souladu s územním souhlasem, neboť nebyly ani dodrženy podmínky stanovené územním souhlasem. Namísto plastového povrchu byl na místě samém vybudován povrch zcela odlišný, a to konkrétně dlažba z malých betonových tvárnic (k tomu dlužno poznamenat, že žalobce při jednání krajského soudu k jeho dotazu uvedl, že na dlažbě je plastový povrch). A žalobce pokračoval:

„V prostoru údajného volejbalového hřiště se pak nacházejí i velké ocelové fotbalové brány (přenosné), hokejové (popř. hokejbalové či florbalové) branky a přenosný plastový mantinel. Celou zimu (přelom r. 2015 – 2016) se pak na hřišti každý den cca 3-5 hodin hrál hokejbal (popř. obdobný sport). Žadatel tedy v naprostém rozporu s Územním souhlasem při skutečné realizaci Záměru jednak použil jiný typ zpevněného povrchu (místo plastového povrchu povrch betonový, který je při hře zcela zjevně hlučnější než povrch plastový) a jednak užívá hřiště k jinému účelu, než jak bylo stanoveno Územním souhlasem (místo volejbalového hřiště se plocha ve skutečnosti užívá k hlučnějším a kontaktním sportům, s nimiž je spojena hlučnost neporovnatelně vyšší než s volejbalem).

OHA tedy postupoval nesprávně a nezákonně, neboť ze shora uvedených důvodů měl u předmětného Záměru provést standardní územní řízení, jehož účastníky měli být všichni v úvahu připadající účastníci dle ust. § 85 odst. 2 písm. b) SZ. OHA se přitom spokojil pouze se souhlasem vlastníka sousedního pozemku se společnou hranicí, zatímco práva ostatních Záměrem dotčených vlastníků dle ust. § 85 odst. 2 písm. b) SZ (včetně mé osoby) zcela jednoznačně pominul. V žádném případě pak OHA neměl vyhovět návrhu Žadatele na vydání Územního souhlasu dle § 96 SZ, neboť pro tuto zjednodušenou alternativu územního rozhodování nebyly splněny zákonné podmínky.

Postup OHA je zarážející o to více, když tomuto správnímu orgánu muselo být zřejmé, že se zde nejedná o „nekonfliktní“ Záměr (což je jinak účelem a smyslem institutu územního souhlasu, který má být dle SZ použit pouze nemění-li se podstatně poměry v území, a zároveň se zde vyžaduje i konsenzus dotčených vlastníků). Za situace, kdy na dotčeném pozemku a navazujících pozemcích ve vlastnictví Sboru Jednoty bratrské v Hradci Králové – Sion (tj. personálně i jinak

propojeného subjektu s Žadatelem), je dlouhodobě plánován jiný stavební záměr, se kterým dotčení vlastníci rodinných domů v ul. Kyjovská zásadně nesouhlasí a který je předmětem probíhajícího soudního řízení (soudní přezkum územního rozhodnutí – viz probíhající soudní řízení u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 30A 10/2015) resp. odvolacího stavebního řízení (o odvolání proti stavebnímu povolení Magistrátu města Hradec Králové, odboru stavebního, „Přístavba, nástavba a stavební úpravy budovy č.p. 550, zpevněné plochy, vsakovací objekt, ul. Kyjovská v Hradci Králové, k.ú. Třebeš“, č. j. MMHK/229591/2015 ST1/Mus, o němž dosud nebylo rozhodnuto), je evidentní, že postup zvolený Žadatelem a potvrzený napadeným Územním souhlasem OHA vykazuje znaky účelovosti a zjevné snahy obejít práva žalobce i dalších dotčených vlastníků sousedních nemovitostí.“

Ve druhém žalobním bodu žalobce namítal, že byl opomenut jako účastník územního řízení dle ust. § 85 odst. 2 písm. b) SZ, a tím i zásadním způsobem zkrácen na svém právu vznášet vůči záměru námitky v intencích ust. § 89 SZ, resp. uplatňovat svá další procesní práva ještě před realizací záměru. V důsledku nezákonného postupu stavebního úřadu se však dozvěděl o záměru až po jeho faktické realizaci, a to dne 15. 3. 2016, kdy mu teprve bylo umožněno nahlížet do správního spisu; stavební povolení mu nebylo doručeno vůbec. Ve třetím žalobním bodu žalobce namítal nepřezkoumatelnost územního souhlasu. Spatřoval ji v tom, že se stavební úřad nezabýval v odůvodnění územního souhlasu otázkou možné změny poměrů v území v kontextu § 96 odst. 1 SZ (viz výše). Vypořádal se s ní pouze jedinou větou, že „navrhovaným záměrem se poměry v území zásadně nemění.“ Jakékoliv věcné odůvodnění této otázky však chybí, když stavební úřad nevzal v úvahu předpokládané důsledky realizace záměru (zvýšení hlučnosti v území). Pominul rovněž spojitost záměru s povolením změny stavby školy označené jako „Přístavba, nástavba a stavební úpravy budovy č. p. 550, zpevněné plochy, vsakovací objekt, ul. Kyjovská v Hradci Králové, k. ú. Třebeš“. Rovněž z těchto důvodů nebylo možno věcně správně a úplně posoudit dopady nyní napadeného záměru na poměry v území ve všech souvislostech.

Žalobce uzavřel s tím, že důsledky výše uvedeného nezákonného zásahu stále trvají, a vzhledem k tomu navrhoval, aby krajský soud určil, že územní souhlas byl nezákonným a aby bylo žalovanému zakázáno pokračovat v porušování žalobcova práva. Dále navrhoval, aby bylo žalovanému příkázáno obnovit stav před nezákonným zásahem, tzn. aby zrušil územní souhlas se změnou využití území pro účel volejbalové hřiště na pozemku parc. č. 563/2 v kat. území Třebeš ze dne 7. 8. 2015, sp. zn. 130988/2015/HA/Ma, č. j. MMHK/135834/2015.

II.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 17. 6. 2016. Shrnl v něm v časovém sledu úkony, které v souvislosti s vydáním územního souhlasu a námitkami žalobce proti němu učinil s tím, že byly splněny veškeré požadavky pro jeho vydání. Podle žalovaného se poměry v území podstatně nezmění, když je volejbalové hřiště v oploceném areálu základní a mateřské školy SION, v místě, kde se nacházela zpevněná plocha, která byla využívána ke hrám a jiným aktivitám dětí školy. Poznamenal, že obecně jsou školská zařízení doplňována i venkovními

sportovišti, která slouží jak k výukovým, tak i k volnočasovým aktivitám. Podle žalovaného žalobce nebyl zkrácen na jím tvrzených právech a územní souhlas obsahuje veškeré náležitosti podle SZ. Navrhoval žalobu zamítnout.

III.

Jednání krajského soudu

Krajský soud projednal žalobu při jednání dne 4. 4. 2017. Žalobce, žalovaný i Statutární město Hradec Králové při něm setrvali na svých dosavadních stanoviscích k věci. Žalobce zdůraznil, že v přezkoumávané věci nebyly naplněny podmínky pro postup dle § 96 SZ, že s ním mělo být jednáno jako s účastníkem územního řízení a důvody nepřezkoumatelnosti územního souhlasu. Doložil soudu rovněž informace z katastru nemovitostí prokazující žalobcovo vlastnické právo k předmětným nemovitostem a letecký snímek daného území, z něhož je patrná těsná blízkost mezi jeho rodinným domem a volejbalovým hřištěm. Upozornil, že oproti původnímu plánu nedošlo k vybudování volejbalového hřiště, ale víceúčelového hřiště se zpevněným povrchem, což má negativní vliv na hluk spojený s jeho provozem.

IV.

Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu

Jak uvedeno výše, žalobce předně namítal, že územní souhlas byl vydán v rozporu s § 96 odst. 1 SZ, když správní orgán nevzal v úvahu, že navrhované volejbalové hřiště podstatně změnilo poměry v území. Proto o něm mělo být podle něho rozhodnuto v územním řízení, nikoliv územním souhlasem. Neprovedením územního řízení byl zkrácen na svých právech uplatnit jako jeho účastník své námítky a připomínky proti volejbalovému hřišti dle § 89 SZ. Krajský soud dospěl k závěru, že vyřešení těchto námitek dá zároveň odpověď na otázku aktivní žalobní legitimace žalobce k podání žaloby. Vycházel přitom z následujících ustanovení SZ, ve znění účinném k datu vydání územního souhlasu:

- **§ 3 odst. 1 SZ**, podle něhož se terénní úpravou pro účely tohoto zákona rozumí zemní práce a změny terénu, jimiž se podstatně mění vzhled prostředí nebo odtokové poměry, těžební a jim podobné a s nimi související práce, nejedná-li se o hornickou činnost nebo činnost prováděnou hornickým způsobem, například skladovací a odstavné plochy, násypy, závážky, **úpravy pozemků pro zřízení hřišť a sportovišť**, těžební práce na povrchu,
- **§ 80 odst. 1 SZ**, podle něhož rozhodnutí o změně využití území stanoví nový způsob užívání pozemku a podmínky jeho využití.
- **§ 80 odst. 2 SZ**, podle něhož **rozhodnutí o změně využití území vyžadují**
 - a) **terénní úpravy podle § 3 odst. 1,**
- **§ 80 odst. 3 písm. a) SZ**, jenž stanoví, že **rozhodnutí o změně využití území ani územní souhlas nevyžadují terénní úpravy do 1,5 m výšky nebo hloubky o výměře do 300 m² na pozemcích, které nemají společnou**

hranici s veřejnou pozemní komunikací nebo veřejným prostranstvím, pokud nedochází k nakládání s odpady,

- **§ 96 odst. 1 SZ**, umožňující stavebnímu úřadu vydat **místo územního rozhodnutí územní souhlas, pokud** je záměr v zastavěném území nebo v zastavitelné ploše, poměry v území se podstatně nemění a záměr nevyžaduje nové nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu. Územní souhlas nelze vydat v případech záměrů posuzovaných ve zjišťovacím řízení, nebo pro které bylo vydáno stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí,
- **§ 96 odst. 2 písm. a) SZ**, jenž stanoví, že územní souhlas postačí v případech stavebních záměrů uvedených v § 103,
- **§ 96 odst. 2 písm. f) SZ**, podle něhož **územní souhlas postačí v případech terénních úprav do 1,5 m výšky nebo hloubky o výměře nad 300 m² nejvíce však do 1 000 m² na pozemcích, které nehraničí s veřejnými pozemními komunikacemi nebo veřejným prostranstvím¹), pokud nedochází k nakládání s odpady a**
- **§ 103 odst. 1 písm. b) SZ**, podle něhož **stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadují terénní úpravy uvedené v § 80 odst. 3 písm. a) nebo úpravy pozemků uvedené v § 80 odst. 3 písm. e).**

V přezkoumávané věci byl vydán územní souhlas pro zřízení hřiště v areálu školy, tedy pro provedení terénních úprav v rozsahu menším než 1,5 m výšky nebo hloubky o výměře do 300 m² (viz § 3 odst. 1 SZ). **Nemovitosti žalobce** přímo nesousedí s areálem školy, **nemají společnou pozemkovou hranici**, neboť mezi nimi je zejména pozemková parcela č. 563/8 (druh pozemku ostatní plocha, způsob využití ostatní komunikace), jakož i parcela č. 563/5 (druh pozemku vodní plocha, způsob využití koryto vodního toku umělé), obě ve vlastnictví města Hradec Králové. Pokud by žalobcovy nemovitosti sousedily s areálem školy, jakože nesousedí, pak by jeho pozici v dané věci určovalo ustanovení § 80 odst. 3 písm. a) SZ, podle něhož **rozhodnutí o změně využití území ani územní souhlas nevyžadují terénní úpravy do 1,5 m výšky nebo hloubky o výměře do 300 m² na pozemcích, které nemají společnou hranici s veřejnou pozemní komunikací nebo veřejným prostranstvím, pokud nedochází k nakládání s odpady**. Nemovitosti žalobce nejsou veřejnou pozemní komunikací ani veřejným prostranstvím, z čehož jednoznačně vyplývá, že umístění a realizace takové terénní úpravy, jakou je v přezkoumávané věci volejbalové hřiště, se v případech jejího sousedství, až na uvedené výjimky, realizuje ve volném, stavebním zákonem neupraveném, režimu. Jinými slovy, pokud by žalobcem uváděné nemovitosti sousedily s areálem školy přímo, tak ani za této hypotetické situace by nepřicházela v úvahu dotčenost žalobce danými terénními úpravami, a to přímo ze zákona. Natož nesousedí-li s pozemkem, na němž bylo volejbalové hřiště povoleno.

SZ stanovená regulace terénních úprav na pozemcích, které nehraničí s veřejnými pozemními komunikacemi nebo veřejným prostranstvím, přichází v úvahu teprve v případech terénních úprav do 1,5 m výšky nebo hloubky **o výměře nad 300**

m2 nejvíce však do 1 000 m2 (viz § 96 odst. 2 písm. f) SZ). O takové terénní úpravy se však v přezkoumávané věci nejedná, takže lze uzavřít, že územní souhlas byl vydán jenom proto, že jde o terénní úpravy na pozemku, který má společnou hranici s veřejnou pozemní komunikací. Pokud by nemovitosti žalobce měly společnou hranici s areálem školy, nepřicházelo by vůbec v úvahu přímo ze zákona vydání ani rozhodnutí o změně využití území, ani územní souhlas. Nevedlo by se tudíž ani žádné územní řízení, jehož se žalobce dovolával a jehož se cítil být opomenutým účastníkem.

Žalobce je oprávněn dovolávat se v žalobě pouze nezákonnosti, která nastala v jeho právní sféře. Tato skutečnost vyplývá z ustanovení § 82 s.ř.s., podle něhož **„Každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem**, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.“

Z výše uvedeného je zřejmé, že pro daný případ vylučuje možnou dotčenost vlastnických práv žalobce přímo stavební zákon, a proto nezbyvá, než uzavřít, že se z pohledu veřejnoprávního předpisu, o nějž se žaloba opírá, jím napadený územní souhlas nemohl dotknout jeho práv. Což ve svém důsledku znamená, že ani nebyl legitimován k podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem. Jeho výše uvedené žalobní námitky byly pro rozhodnutí ve věci irelevantní, a proto se jimi krajský soud dále ani nezabýval. Vzhledem k tomu krajský soud žalobu podle § 87 odst. 3 s.ř.s zamítl (viz výrok I. rozsudku).

Obiter dictum krajský soud k věci uvádí, že tento rozsudek nebrání žalobci v tom, aby se ochrany domáhal cestou občanskoprávní dle zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (viz jeho § 1013 odst. 1, podle něhož se vlastník zdrží všeho, co působí, že odpad, voda, kouř, prach, plyn, pach, světlo, stín, **hluk, otřesy a jiné podobné účinky /imise/ vnikají na pozemek jiného vlastníka /souseda/ v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezují obvyklé užívání pozemku**), případně dle zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů (viz např. jeho § 77, přičemž je třeba mít na zřeteli, že za zdroj hluku podle tohoto zákona není považován lidský hlas).

V. Náklady řízení

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s).

Pověřená pracovnice žalovaného požadovala s odkazem na § 64 s.ř.s., § 151 odst. 3 o.s.ř. a vyhlášku č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměnu za dva právní úkony (za sepis vyjádření k žalobě a účast při jednání krajského soudu dne 4. 4. 2017) po 300,- Kč, povýšenou o DPH, celkem tedy náklady řízení ve výši 726,--Kč.

Soud ve správním soudnictví ale nemůže přiznat procesně nezastoupenému účastníkovi, v dané věci žalovanému, zastoupenému jeho pověřenou pracovnící, náhradu nákladů řízení stanovenou paušální částkou podle vyhlášky č. 177/1996

Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, nýbrž musí vycházet z nákladů, jejichž vynaložení účastník, potažmo žalovaný soud prokáže (§ 57 odst. 1 s. ř. s.). Použití § 151 odst. 3 o. s. ř. (v novelizovaném znění účinném od 1. 7. 2015) na řízení podle soudního řádu správního je vyloučeno. Stejně tak nejsou na toto řízení přenositelné důvody nálezu pléna Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 39/13, č. 275/2014 Sb. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. srpna 2015, č. j. 6 As 135/2015-79). Vzhledem k tomu, a protože žalovaný neprokázal, že by mu nějaké náklady řízení tohoto přezkumného řízení vznikly, nemohly mu být ani žádné náklady řízení přiznány (viz výrok II. tohoto rozsudku).

Osoby zúčastněné na řízení mají podle § 60 odst. 5 s.ř.s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jim soud uložil. Žádné takové náklady zúčastněným osobám nevznikly (viz III. výrok tohoto rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 11. duben 2017

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Bc. Alena Poláková